

در باره زندگی رفیق افسرالسادات حسینی

چریک فدائی خلق رفیق شهید افسرالسادات حسینی در تیرماه ۱۳۲۴ در شهرستان دورود بخش ۴ بروجرد متولد شد. پدرش خواربار فروش و مادرش آموزگار بود. وی تحصیلات ابتدائی و دوره اول متوسطه را در شهر دورود گذراند. با بیماری پدر و نامساعد شدن اوضاع اقتصادی خانواده تصمیم گرفت برای ادامه تحصیل در رشته بهیاری و کار برای تامین زندگی خود و کمک به خانواده به تهران برود. رفیق افسرالسادات در اواسط دهه چهل به تهران رفت در بیمارستان مادران و نوزادان به کار پرداخت امری که به وی امکان می داد ضمن تحصیل کار کرده و مخارج زندگی خود را نیز تامین نماید. او در این دوران همچنین مدتها در بیمارستان پاسارگاد به عنوان یک پرستار کار کرد. پس از خاتمه تحصیل و با توجه به الزامات تحصیلی و آموزشی آن دوره تحصیلی رسماً وارد کار بهیاری گردید. این شغل به رفیق افسرالسادات فرصتی برای تماس تنگاتنگ تر با مردم و به خصوص اقشار زحمتکش و نیازمند می داد. در نتیجه با توجه به آگاهی هائی که در جریان تحصیل و مطالعه کسب کرده بود از ابتدا پیوسته محلهائی را برای خدمت خود انتخاب می کرد که مردمش احتیاج بیشتری به کمک داشتند. به همین دلیل هم مدتها در مرکز بهداشتی دروازه غار تهران کار میکرد. با اینکه محل کار رفیق از محل زندگی اش فاصله زیادی داشت اما او اهمیتی به این امر نمی داد چون در جریان کار تشخیص داده بود که در محله نازی آباد و دروازه غار بیشتر میتواند در خدمت زحمتکشان و در تماس مستقیم با آنها باشد.

ادامه در صفحه ۳

فاجعه خودکشی یک کارگر به دلیل عدم دریافت مزد!

به گزارش "اژانس رویدادهای مهم نفت و انرژی" صبح روز جمعه ۲ مهر ماه، یکی از کارگران پاره وقت گاراژ جرقیل در داخل شهر عسلویه، کنار فنس منطقه ویژه پارس در سه راهی عسلویه با بستن طناب به گردن خود را به سیاح شرکت گاز عسلویه آویزان کرد و جان سپرد. این کارگر مدتها بود که حقوق دریافت نکرده و در مشکلات مالی به سر می برد.

تجمع فرهنگیان باز نشسته بطور هم زمان در تهران، کرمانشاه، مشهد، تبریز و دیگر شهرها!

روز سه شنبه ۶ مهر ماه، تعداد زیادی از بازنشستگان فرهنگی در سراسر کشور در اعتراض به وضعیت معیشتی خود دست به تجمع زدند. این تجمع در تهران از ساعت ۱۰ صبح مقابل مجلس شورای اسلامی شروع شده و چند صد معلم بازنشسته در آن شرکت داشتند. بر اساس گزارشاتی که از این تجمعات در رسانه ها درج شد: صبح روز سه شنبه معلمان بازنشسته در بسیاری از شهرهای دیگر کشور از جمله کرمانشاه، مشهد و تبریز نیز دست به تجمع زده‌اند. پیش از این نیز بارها این بازنشستگان در اعتراض به وضعیت بد معیشتی خود تجمعات اعتراضی ترتیب دادند. این بازنشستگان آموزش و پرورش می گویند: تکریم بازنشستگان، توجه به وضعیت معیشت آنان است.

سرسخن:

نگاه بورژوازی ایران به قانون کار

با نگاهی به برخی از گزارشات مربوط به رابطه کارفرمایان با کارگران در حالی که می توان نهایت ظلم و ستم و فشاری که سرمایه داران زانو صفت بر کارگران وارد می کنند را آشکارا مشاهده کرد، این را نیز می توان دید که بین وضع موجود و تلاش های مستمر سرمایه داران برای تغییر قانون کار که بتواند دست آنان را هر چه بیشتر برای فعال مایشائی در محیط کار باز کند چه رابطه ای وجود دارد.

برخورد کارفرمای بیشرم شرکت دارو سازی کوثر با چند تن از کارگران مبارز و مقاوم این واحد تولیدی یکی از نمونه های بارزی است که امر فوق و تلاش های رژیم مدافع آنها برای تغییر موادی از قانون کار که امروز در دولت روحانی لایحه آن به مجلس برده شده است را در مقابل دید خواننده قرار می دهد.

به دنبال رواج قراردادهای کاری موقت و در شرایطی که تقریباً دیگر هیچ کارخانه و مؤسسه ای کارگر رسمی استخدام نمی کند، کارفرمای شرکت دارو سازی کوثر دست به اقدام دیگری زده و در صدد برآمد که کارگران از قبل استخدام شده این شرکت که قراردادکارشان رسمی می باشد را با فسخ قراردادهایشان دو باره با "قرارداد های موقت" استخدام کند. به این ترتیب او کوشید با فسخ قراردادهای رسمی کارگران، به قول خودشان "رسمی زدایی" کند. به دنبال این کوشش در اوایل سال ۱۳۹۰، وی ۲۰ نفر از کارگران رسمی را تحت فشار گذاشت تا قراردادی شوند.

سرانجام در نتیجه فشار ها و ترفند های گوناگون کارفرما، ۱۷ کارگر به این امر تن دادند. اما سه تن از کارگران که اتفاقاً نزدیک به دهسال سابقه کار در این شرکت را داشتند با آگاهی بر این امر که تصمیم مدیر عامل غیر قانونی است این تمهیدات را نپذیرفته و سعی کردند با توسل به قانون، از حقوق خود دفاع کنند.

ادامه در صفحه ۲

نگاه بورژوازی ایران... از صفحه ۱

اما از آن زمان به بعد کارفرما زندگی را بر این کارگران مبارز و مقاوم سیاه نموده است.

پس از آن که کارفرما با مقاومت سه کارگر مزبور نتوانست خواست ظالمانه خود را در مورد آنها متحقق سازد، به شکل های مختلف آنها را مورد تهدید و فشار قرار داد. از جمله در یک اقدام ضد کارگری مدیر عامل شرکت در

نامه ای به مدیر اداری دستور می دهد که "بایستی حقوق این سه نفر تا زمانی که قراردادی شدن را نپذیرفته اند، قطع شود" و در ادامه مقاومت آنها حتی هر سه کارگر از کار اخراج می شوند. اما این کارگران باز مقاومت کرده و شکایت خود از تصمیمات غیر قانونی مدیر عامل را به اداره کار بردند. سخنان یکی از این کارگران در این مورد گویای امر است. او می گوید: "دقیقا سه ماه بعد اخراج شدیم. به اداره کار شکایت کردیم و کارفرما دعوا

را باخت، اداره کار حکم داد که اجبار برای قراردادی شدن غیر قانونی است. اوایل همان سال ۹۰ بود که سر کار بازگشتیم. اما مصیبت از جایی آغاز شد که کارفرما دشمنی را علنی کرد." همانطور که ملاحظه شد برخلاف آنچه انتظار می رفت، اداره کار بر اساس قانون کار جانب کارگران را گرفته و مانع از اجرای مقاصد کارفرما گشته بود. علنی شدن دشمنی کارفرمای شرکت مزبور نیز با کارگران درست از همین زمان آغاز شد. هر چند این روال معمول نیست که اداره کار در مقابل زورگوئی های کارفرمایان جانب کارگران را بگیرد و این در سخنان کارفرمای شرکت دارو سازی کوثر نیز آشکار است که به کارگران می گفت "قانون کاغذ نوشته ای است که اجرا نخواهد شد"، اما در این نمونه نشان داده می شود که در موقعیت هایی ممکن است موادی از قانون کار اجرا شود که در این صورت کارفرما را با برخی محدودیت ها و موانع در اجرای مقاصد خود روبرو خواهد ساخت. اتفاقاً این همان "مشکلی" است که کارفرمایان برای دوشیدن آخرین رمق کارگران خود را با آن مواجه دیده و همین نیز باعث گشته که آنها برای "اصلاح" بندهایی از قانون کار به نفع خود به رژیم فشار آورند. البته کارفرمایان راه دور زدن قانون را بسیار خوب می دانند و در عین حال آنها بیش از هر کس دیگری می دانند که در رژیم جمهوری اسلامی قانون به راستی کاغذ نوشته ای بیش نیست که کارگر با توسل به آن در مقابل قدرت سرمایه داران کاری نمی تواند از پیش برد. از این روست که آنها برای انقیاد کارگران به

ترفندهای گوناگونی متوسل می شوند. یکی از آن ترفندها اقدام به چنان اعمال دیکتاتور مآبانه در محیط کار می باشد که نمونه ای از آن در شرکت دارو سازی کوثر به وقوع پیوست و به قول کارگر مبارز یاد شده دشمنی کارفرما با کارگران را هر چه واضح تر علنی تر نمود. در اینجا گزارش کوتاهی از آنچه کارفرمای شرکت دارو سازی کوثر بر سر سه کارگر مبارز و مقاوم این شرکت آورده درج می شود. این گزارش نه فقط ترفندهای

این رویداد نشان می دهد که چرا با این که کارفرمایان قانون را به طور کلی "کاغذ نوشته ای" قلمداد می کنند که "اجرا نخواهد شد" اما با همه وجود هم می کوشند مواد دست و پا گیر قانون کار ارتجاعی کنونی از جلوی حرکت آنها برداشته شود؛ نشان می دهد که چرا دولت روحانی برای تسهیل شرایط استثمار و سرکوب کارگران به تنظیم لایحه ای در قالب یک ماده واحده و ۸۶ تبصره جهت اصلاح قانون کار مبادرت نموده که اگر در مجلس شورای اسلامی رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی تصویب شود تیر خلاصی به قانون کار مصوبه سال ۱۳۶۹ خواهد بود که گرچه خود قانونی ضد کارگری است اما به دلیل شرایطی که تصویب شد دارای موادی است که بورژوازی زالو صفت حاکم امروز آنرا دست و پا گیر دانسته و خواهان تغییر آن می باشد.

بیشرمانه کارفرمای مزبور در جهت دور زدن قانون را در مقابل چشم خواننده قرار می دهد بلکه بیانگر آن است که در نظام سرمایه داری وابسته حاکم بر جامعه ایران دست کارفرمایان تا چه حد در اعمال ظلم و ستم و تحمیل بیشرمانه ترین اقدامات زورگویانه علیه کارگران باز است. در عین حال وجود چنین واقعیت هایی برای دست اندرکاران رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی یاد آور ضرورت تغییر کار به نفع سرمایه داران می باشد تا آنها خود مجبور به انجام اقداماتی نظیر آنچه کارفرمای شرکت مزبور گشته، نشوند.

گزارش حاکی است که کارفرما که بر اساس قانون کار نتوانسته بود به میل خود سه کارگر معترض را از کار اخراج نماید حق کار کردن معمول این کارگران در حوزه کاریشان را از آنها سلب نموده و به اجبار آنها را در قسمت نگهداری به کار بر می گمارد. او از جمله در حق کارگری چنین عمل می کند که وی قبلاً در بخش های فنی کار می کرد. اما با توجه به این که این عمل کارفرما نیز خلاف قانون بود کارگر مبارز باز مدتها درگیر بردن شکایت خود به اداره کار می شود و این بار نیز اداره کار خلاف قانون بودن اقدام کارفرما را به او یاد آور می شود. اما کارفرما که خوب می داند هیچ مرجعی جلو دار اعمال دیکتاتوری او به شکل های مختلف علیه کارگران نیست دست به اقدام جدیدی می زند. به دستور او کیوسکی در محوطه شرکت درست می کنند و رویش می نویسند "واحد فنی و مهندسی". با این روش کارفرمای حریص و بی شرم شرکت دارو سازی کوثر کارگر مزبور را تنبیه می کند.

اکنون بیش از سه سال است که این کارگر توانا در بخش فنی و مهندسی مجبور گشته از صبح تا غروب در کیوسکی با ابعاد یک متر در یک متر بنشیند و عملاً هیچ کاری نکند. کارفرما انتظار دارد به این وسیله کارگرمعترض را که در مقابل فشار های غیرقانونی او مقاومت کرده، به مرز استیصال و تسلیم بکشاند.

به گفته کارگران این شرکت سرنوشت دو کارگر دیگری هم که نپذیرفتند قراردادی شوند، چندان بهتر نبوده است. یکی از آنها همان سالها سرطان می گیرد و دو سال بعد فوت می کند که دوستان وی به درستی آنهمه کشاکش و استرس را در سرنوشت همکار متوفی خود کاملاً دخیل می دانند. کارگر سوم هم این روزها دوباره اخراج شده و دارد همان پروسه ای را از سر می گذراند که همکار متوفی اش گذراند. او همچنان درگیر پروسه شکایت به اداره کار و رجوع چندباره به هیات های حل اختلاف است. کارگری نیز که در یک کیوسک یک متر در یک متر عملاً زندانی گشته شرایط دشواری را از سر می گذراند. وی در این

کیوسک حق استفاده از سرویس بهداشتی عمومی شرکت را ندارد، حق رفتن به رستوران را ندارد و غذایش را از نگرهبانی تحویل می گیرد. او که هم از نیروی لازم برای انجام کارهای مفید برخوردار است و هم به عنوان یک کارگر فنی قابلیت انجام کارهای مهمی را دارد حال مجبور است روز خود را در تنهائی با عذاب بیکاری سر کند و به این بیندیشد که تا بازنشستگی که زمان طولانی به آن مانده چگونه می تواند در یک کیوسک کوچک با شرایط غیر انسانی ای بیکار بنشیند. این کارگر معترض در اعتراض به شرایطی که کارفرما برایش ایجاد کرده بارها به اداره کار شکایت کرده و خواسته او را از زندانی که کارفرما برایش ساخته نجات دهند. اما اداره کار به وی پاسخ داده که: "نمی توانیم اجبار کنیم به توافق بدهند. زندانی شدن هم معنایی ندارد، در شغل خود هستی. حقوق خودت را می گیری، حالا اگر از نظر شخصیتی به تو توهین شده می توانی به پلیس مراجعه کنی." این کارگر به دادگستری هم مراجعه کرده و آنها هم کاری برایش نکرده اند. در چنین شرایطی مدیر عامل شرکت به او گفته است نمی خواهی، استعفا بده!

واقعیت فوق بیانگر آن است که کارفرما آگاهانه این کارگر مبارز و مقاوم را در محیط شرکت در یک سلول انفرادی قرار داده تا وضعیت او برای دیگر کارگران هشدار باشد که اگر در مقابل حرص و آز کارفرما برای استثمار هر چه شدید تر آنها به مبارزه برخیزند و دست به مبارزه به اصطلاح قانونی بزنند سرنوشت بهتری از سرنوشت این کارگر فنی و دو همکار مبارزش نخواهند داشت. همانطور که نشان داده شد بررسی آنچه در چندسال گذشته در این

ها در عین حال بر تجربه مبارزه قانونی نیز افزوده و به شکل برجسته ای نشان می دهد که تحت نظام جمهوری اسلامی که قانون به بازیچه ای در دست قدرتمداران تبدیل می شود حتی آن زمان که این مبارزه ظاهراً به نفع کارگران تمام شده هیچ تضمینی برای اجرای آن و تامین مطالبات برحق کارگران وجود ندارد.

واقعیت این است که رژیم جمهوری اسلامی در طول حیات ننگین خود با چنگ و دندان از سرمایه داران زالو صفت به دفاع برخاسته و در این زمینه از هیچ جنایتی در حق کارگران دریغ نورزیده است. امروز هم که این رژیم در صدد قانونیت بخشیدن به خواسته های این سرمایه داران از طریق تغییر موادی از قانون کار می باشد می کوشد به بی قانونی مورد دلخواه آنها در محیط کار شکلی قانونی بخشد. همه این واقعیات بار دیگر به کارگران آگاه ما می آموزد که تنها راه خلاصی آنها از اوضاع نکبت بار کنونی همانا مبارزه برای سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی و نابودی قطعی نظام سرمایه داری جابرانه حاکم می باشد.

۸۶ تبصره جهت اصلاح قانون کار مبادرت نموده که اگر در مجلس شورای اسلامی رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی تصویب شود تیر خلاصی به قانون کار مصوبه سال ۱۳۶۹ خواهد بود که گرچه خود قانونی ضد کارگری است اما به دلیل شرایطی که تصویب شد دارای موادی است که بورژوازی زالو صفت حاکم امروز آنرا دست و پا گیر دانسته و خواهان تغییر آن می باشد. همچنین مطالعه این رویداد و تعمق بر روی برخورد های ضد کارگری کارفرمای شرکت دارو سازی کوثر در حالی که تلاش های این کارفرما برای دور زدن قانونی که خودش آنرا کاغذ پاره قلمداد می کند را آشکار می سازد از سو ی دیگر ابعاد مقاومت و پایداری کارگرانی که نمی خواهند تن به سیاست های ضدکارگری کارفرمایان بدهند را نیز در مقابل چشم همگان قرار می دهد.

واقعیت این است که مبارزه و مقاومت این کارگران گرچه نتایج محسوسی برای خود آنها نداشته است اما در خدمت افشای چهره سرمایه داران و رژیم حامی آنها قرار گرفته و از این لحاظ کاملاً موفق بوده است. مبارزه و مقاومت آن

شرکت رخ داده صرفنظر از این که ماهیت ضدکارگری سرمایه داران وابسته حاکم بر جامعه ایران را بیشتر از گذشته در مقابل چشم کارگران قرار می دهد این را نیز به روشنی نشان می دهد که چگونه نظام حاکم اجازه می دهد کینه شتری یک کارفرمای سودجو و استثمارگر زندگی را بر کارگران سیاه کند، نشان می دهد که تحت شرایط بی قانونی ای که جمهوری اسلامی به زور سرنیزه در جامعه حاکم ساخته چگونه کارفرمایان که محیط کارخانه را محدوده دیکتاتوری خود تلقی می کنند قادرند محیط کار را بدون هیچ مانعی، قانوناً برای کارگران به زندان آنها در شکل سلول انفرادی در آورند.

این رویداد در ضمن نشان می دهد که چرا با این که کارفرمایان قانون را به طور کلی "کاغذ نوشته ای" قلمداد می کنند که "اجرا نخواهد شد" اما با همه وجود هم می کوشند مواد دست و پا گیر قانون کار ارتجاعی کنونی از جلوی حرکت آنها برداشته شود؛ نشان می دهد که چرا دولت روحانی برای تسهیل شرایط استثمار و سرکوب کارگران به تنظیم لایحه ای در قالب یک ماده واحده و

در باره زندگی رفیق افسر السادات ... از صفحه ۱

با توجه به ابعاد فقر و محرومیت حاکم بر زندگی توده های زحمتکش، در آن سالها در این محله ها فقر و نداری زندگی را بر کارگران و زحمتکشان هر چه بیشتر تنگ کرده بود. واقعیتی که رفیق افسر هر روز در جریان کار با آن مواجه شده و قلبش را به درد می آورد. او همواره با نزدیکان و یاران خود از مردمی سخن می گفت که در محل کارش با آنها مواجه شده و درد و رنج و فلاکت آنها را به عینه می دید. مشاهده همین دردها و رنجهای فقر و فلاکتی که نظام حاکم بر هیچ بودگان تحمیل نموده بود به تدریج او را به سوی شناختن عامل این همه ظلم و ستم سمت داد و در همین مسیر بود که رفیق افسر به مارکسیسم رسید و عامل استثمار و ظلم و تفاوت طبقاتی را که هیچ چیز جز نظام ظالمانه سرمایه داری نبود را شناخت و علیه آن پیا خاست.

پیگیری ای که رفیق افسر در کار و تحصیل از خود نشان می داد بعدها دست مایه جدیت باور نکردنی اش در زندگی سیاسی اش گشت. او در این دوران هر روز صبح ساعت ۶ از محل زندگیش بیرون می آمد تا ساعت ۸ سرکار خود باشد و پس از خاتمه کار که ساعت ۴ بعد از ظهر بود به دبیرستان شبانه میرفت و ساعت ۹ شب بخانه برمیگشت بدون اینکه اجازه دهد خستگی این همه تلاش او را از گام برداشتن در راهی که انتخاب کرده بود باز دارد. در بستر این تلاشها با گرفتن دیپلم بازرگانی در سال ۱۳۵۳ در کنکور دانشگاه در رشته پرستاری انستیتو علوم بیمارستانی قبول شد.

اما در این سالها با رستاخیز سیاهکل و آغاز مبارزه مسلحانه از سوی چریکهای فدائی خلق فضای سیاسی جامعه دچار تحولی بزرگ شده بود و "زنگ بزرگ خون" به صدا درآمده و فریاد ضرورت مبارزه برای نابودی نظم جابرانه حاکم سراسر کشور را در نوردیده بود. امری که همه کسانی که قلبشان با درد ها و رنجهای کارگران و ستمدیدگان می تپید را به پیوستن به انقلابیون مسلح دعوت می کرد. این پیام با توجه به شخصیت سرکش و خصلتهای انسانی رفیق افسر، او را به صفوف این انقلابیون دلاور و از خود گذشته جذب نمود.

رفیقی که تحصیل برایش نه وسیله کسب مدرک بلکه راه دستیابی به مشعلی بود که مسیر آزادی را روشنی بخشد در همه این سالها هیچ گاه از مطالعه باز نماند و آگاهی سیاسی اجتماعی خود را هر چه بیشتر رشد داد. در چنین بستری بود که به دلیل روابط خانوادگی ای که با رفیق نسترن آل آقا از مسئولین سازمان چریکهای فدائی ایران داشت در تابستان ۵۳ در ارتباط با سازمان چریکهای فدائی خلق قرار گرفت و یک سال بعد زندگی مخفی خود را شروع نمود و با خواهر خود فاطمه حسینی به مبارزه مسلحانه ای که این سازمان علیه سلطه امپریالسم و دیکتاتوری ذاتی آن سازمان داده بود پیوست. در این مبارزه عشق رفیق افسر به توده ها برای وی دستمایه ای بود تا در حد توان خود جهان را به نفع ستمدیدگان معنا دهد. با توجه به تجربیات رفیق در کار و زندگی در میان زحمتکشان پس از مدتها فعالیت در حوزه های مختلف سازمان جهت شناخت بیشتر از محیط های کارگری مدتی در کارخانه قرقره زیبا به کار پرداخت.

در زمان کار در همین کارخانه بود که تیمی که رفیق افسر یکی از اعضایش بود مورد شناسائی نیرو های دشمن قرار گرفت و سرانجام رفیق افسر پس از چند بار گریز از دست نیروهای سرکوبگر شاه در ۱۰ تیر ماه سال ۱۳۵۵ در زیر پل جوادیه تهران در مواجهه با آنها به آخرین نبرد زندگی اش پرداخت و در این درگیری نابرابر به شهادت رسید. متأسفانه رفیق افسر زنده نماند تا خود به چشم خویش ببیند که پیام رهایی بخشی که او برای پژواک آن و توده ای شدنش در جامعه می جنگید چگونه پس از مدتی سراسر این فلات خونین را در نوردید و دو سال بعد سازمانی که او در صفوفش مبارزه می نمود با چنان استقبال توده ای مواجه شد که سابقه نداشت و کارگرانی که او برای آگاهی و تشکلهای و سازماندهی مبارزه طبقاتی شان پیکار می کرد دسته دسته بسوی این سازمان روی آوردند.

یادش گرامی و راهش پررهرو باد

بازداشت دو کارگر به خاطر "هدایت" اعتراضات صنفی!

صبح روز پنجشنبه ۸ مهر ماه، ۲ کارگر شاغل در پروژه آزاد راه تهران - شمال با شکایت کارفرما بازداشت و تحویل دادسرای شعبه ۵ صادقیه شدند. بر اساس این گزارش بعد از ظهر همین روز، مقامات قضایی این شعبه ضمن صدور دستور بررسی و تحقیق، دستور آزادی این ۲ کارگر که "راننده بیل مکانیکی و جوشکار" بودند را نیز صادر کردند. کارفرما از این کارگران به اتهام آنچه که هدایت اعتراض‌های صنفی اخیر کارگران پروژه آزاد راه تهران - شمال نامیده می‌شود شکایت کرده است.

سومین روز تجمع اعتراضی کارگران کارخانه آلومینیوم المهدی بندر عباس!

کارگران کارخانه آلومینیوم المهدی بندر عباس بابت حذف شدن برخی حقوق و مزایای مزدی خود از روز یکشنبه ۱۱ مهر ماه دست از کار کشیده و مبادرت به تجمع اعتراضی نمودند. دلیل اصلی نارضایتی کارگران این کارخانه حذف برخی موارد مزدی همانند حق ایاب و ذهاب و مزایای اضافه کاری‌های تشویقی کارگران در ۶ ماه گذشته است. کارگران در تشریح ادامه یافتن تجمع خود گفتند: در تجمع روز یکشنبه ۱۱ مهر ماه، کارفرما وعده داد مزایای حذف شده کارگران را تا روز سه شنبه ۱۳ مهر ماه به آنان باز گرداند اما چون کارگران اعتمادی به وعده‌های داده شده ندارند ترجیح می‌دهند که تا محقق شدن وعده‌ها به اعتراض صنفی خود که تاکنون سه روز تداوم داشته ادامه دهند.

اخراج ۱۲۸ کارگر قرار دادی کارخانه فولاد آریان شهرستان بوئین زهرا!

کارگران اخراجی این واحد تولیدی روز یکشنبه ۴ مهر ماه، اعلام کردند که: در کارخانه فولاد آریان که در محدوده جاده اشتهارد به بوئین زهرا واقع شده است حدود ۱۰۰۰ کارگر مشغول به کارند که تا این لحظه کارفرما به بهانه کمبود منابع مالی ۱۲۸ نفر از آنها را پس از اتمام قرارداد کار اخراج کرده است. اخراج این تعداد نیروی کار در این واحد تولید کننده میلگرد و انواع نبشی در حالی انجام شده که به ادعای کارگران زمره‌هایی درباره اخراج تعداد دیگری از کارگران در ماه‌های آینده به گوش می‌رسد.

تجمع اعتراضی کارگران قرارداد مستقیم شهرداری شوشتر، در مقابل فرمانداری!

جمعی از کارگران قرارداد مستقیم شهرداری شوشتر صبح روز دوشنبه ۵ مهرماه در اعتراض به تغییر تصمیم مدیران شهری برای بازگرداندن پیمانکاران نیروی انسانی، مقابل ساختمان فرمانداری و دفتر نماینده شوشتر در مجلس تجمع کردند. کارگران معترض می‌گویند: حدود ۱۸۰ نفر هستیم که از ۲ سال پیش بصورت مستقیم با شهرداری شوشتر همکاری داریم. اما اخیراً شهرداری قصد دارد تا مسئولیت همه کارگرانی را که در بخشهای مختلف فضای سبز، خدماتی، موتوری و آتش نشانی کار می‌کنند را به پیمانکاران مختلف واگذار کند. پیش از این تجربه کار کردن برای پیمانکاران مختلف و بدحسابی‌های آنها را داشته‌ایم و برای همین از تکرار به خطر افتادن امنیت شغلی خود به شدت نگرانیم. برخلاف ادعای برخی مسئولان شهرداری که مدعی اند "ورود پیمانکار باعث بهتر شدن شرایط کار کارگران می‌شود"، این باور را نداریم و به همین دلیل به نشانه اعتراض تجمع صنفی امروز را برپا کردیم.

گزارش دیگری در روز شنبه ۱۰ مهر ماه به نقل از کارگران خبر داد که: در تجمع صبح روز دوشنبه ۵ مهرماه هیچ یک از مسئولان فرمانداری و اعضای دفتر نماینده شوشتر به خواسته قانونی کارگران پاسخ قانع کننده ای ندادند، ما کارگران شاغل در سازمان‌های زیر مجموعه شهرداری شوشتر با امید به حمایت مسئولان به دفاتر آنان مراجعه کردیم اما هنوز واکنشی که بیانگر توجه آنها به مشکلاتمان باشد را ندیده‌ایم. در تجمع یک روزه خود متوجه شدیم مسئولان شهری و اعضای شورای شهر شوشتر نمی‌خواهند به صورت مستقیم درگیر مشکلاتمان بشوند. بیش از یک ماه است که کارگران واحد نظیف و حمل زباله شهرداری شوشتر به اجبار شهرداری، با یک شرکت پیمانکاری بدون امضاء قرارداد همکاری دارند که در نتیجه آن از اولین دستمزد آنان حدود ۴۰۰ هزار تومان کم شده است.

تجمع اعتراضی ۴۵ کارگر اخراجی فرودگاه مهرآباد!

یکی از کارگران اخراجی حمل و بار فرودگاه مهرآباد روز شنبه ۱۰ مهر ماه اظهار داشت: نزدیک به ۴۵ نفر بودیم که از طریق یک شرکت پیمانکاری - که واحد صنایع بار فرودگاه بر فعالیت آن نظارت داشت - در قسمت جابجایی بار کار می‌کردیم. دست کم در ۴ سال گذشته رابطه استخدامی کارگران خدماتی این بخش بدون پرداخت مزد معین از سوی پیمانکار ادامه پیدا کرده بود، در این مدت دریافت انعام بابت حمل بار مسافران تنها محل اصلی درآمدهای ما بود. در این گزارش به نقل از این کارگر آمده است که روز شنبه بعد از اینکه کارفرما اقدام به جمع آوری لباس کار آنها می‌کند، هیچ یک موفق به حضور در محل

کارشان نشده و در نتیجه به این شیوه اخراج می‌شوند. در تجمع این روز هیچ یک از مسئولان فرودگاه مهر آباد جواب قانع کننده ای در خصوص اخراج ناگهانی کارگران و وضعیت مطالبات آنها ندادند.

در پی اعتراض کارگران گندله سازی اردکان، ۲ ماه حقوق آنها پرداخت شد!

تعدادی از کارگران کارخانه گندله سازی اردکان روز پنجشنبه اول مهر ماه خبر دادند که کارفرمای این واحد تولیدی در روز دوشنبه ۲۹ شهریور ماه، در پی تجمع اعتراضی روز یکشنبه ۲۸ مهر ماه کارگران معادل ۲ ماه از معوقات مزدی حدود ۲۰۰ کارگر کارخانه گندله سازی اردکان را پرداخت کرده است. بر اساس این گزارش به نقل از کارگران آمده است که مسئولان کارخانه وعده داده‌اند که به زودی باقی مطالبات مزدی آنان را پرداخت کنند. کارگران کارخانه گندله سازی اردکان در استان یزد، تا ۶ ماه مطالبات مزدی پرداخت نشده داشتند که اکنون با این پرداخت، مطالبات معوقه مزدیشان به ۴ ماه تقلیل یافته است.

تجمع کارگران کارخانه فولاد یاسوج در اعتراض به معوقات مزدی یکساله خود!

یکی از کارگران معترض کارخانه فولاد بویصر صنعت یاسوج روز سه شنبه ۶ مهر ماه اظهار داشت: حدود یکسال است که هیچگونه دستمزد و مزایای شغلی دریافت نکرده‌ایم، در عین حال با شکایت کارگران حکم توقیف اموال این کارخانه صادر شده اما هیچ‌گونه همکاری با کارگران برای اجرای این حکم صورت نمی‌گیرد. بیشتر کارگران این کارخانه هر کدام حدود مبلغ ۳۰ میلیون تومان از این کارخانه طلبکار هستند اما کسی پاسخگو نیست و فریاد آنها هم به جایی نمی‌رسد. هیچکدام از مالکان سابق بنیاد تعاون ارتش و فعلی کارخانه که بخش خصوصی است، مسئولیت پرداخت مطالبات کارگران را بر عهده نمی‌گیرند و در این بین کارگران مرتباً پاس کاری می‌شوند.

این کارگر در خاتمه می‌افزاید، قبل از تجمع مقابل ساختمان استانداری برای پیگیری مطالباتمان روز دوشنبه ۵ مهر ماه به سازمان بازرسی استان مراجعه کرده بودیم که با بی توجهی مسئولان این اداره، تجمع خود را به استانداری و بعد صدا و سیما استان انتقال دادیم.

تجمع ۱۰۰ نفر از کارگران فنی "پاکینه شوی" در مقابل فرمانداری خرمشهر!

صبح روز شنبه ۳ مهر ماه، ۱۰۰ نفر از کارگران فنی واحد بهره برداری شرکت پاکینه شوی (جام) واقع در شهرک صنعتی خرمشهر به دلیل مشکلات تولید شرکت در مقابل فرمانداری دست به تجمع اعتراضی زدند. بر اساس این گزارش، صدای اعتراض کارگران آنجا بلند شد که کارفرما در اواخر ماه شهریور اعلام کرد به دلیل پرداخت حق بیمه این کارگران به سازمان تامین اجتماعی، پرداخت دستمزدها با یک ماه تاخیر مواجه خواهد شد. از طرفی نیز کارگران اخراجی که به دلیل مطالبات مزدی ماه های گذشته خود به اداره کار مراجعه کرده و طرح دعوی نموده اند، با پیشنهاد اداره مذکور تصمیم بر توقف شکایت خود تا پایان ماه جاری گرفتند. کارگران با متذکر شدن این نکته که مزد کارگران جزء موانع تولید نیست، از کارفرما خواستند تا امنیت شغلی - روانی را به آنان و خانواده هایشان بازگرداند.

بر اثر ریزش تونل معدن سنگ آهن دو کارگر جان خود را از دست دادند!

عصر روز سه شنبه ۱۳ مهر ماه تونل معدن سنگ آهن بردسکن در استان خراسان بر اثر ضربه های وارده ناشی از عملیات حفاری ریزش کرده و ۵ کارگر معدن در اعماق زمین دچار حادثه شدند. این کارگران که محبوس شده بودند ساعاتی بعد از وقوع حادثه توسط عوامل امداد و نجات به بیرون هدایت شدند که ۳ نفر از کارگران مجروح به بیمارستان شهرستان بردسکن انتقال داده شدند اما ۲ کارگر دیگر در دم جان خود را از دست داده بودند.

یک کارگر ساختمانی در حین کار در آمل، جان خود را از دست داد!

روز چهارشنبه ۳۱ شهریور ماه ۲ نفر از کارگران افغان که در منطقه آخای امیری لاریجان شهرستان آمل مشغول کار بودند، بر اثر ریزش آوار در زیر تلی از خاک مدفون گشتند. یکی از این کارگران بر اثر مدفون شدن زیر آوار و نرسیدن اکسیژن به مغز، جان خود را از دست داد. یکی دیگر از کارگران که مصدوم شده بود توسط اورژانس به درمانگاه گزنک منتقل شد. علت این حادثه دودبرداری غیراصولی عنوان شده است.

جان باختن کارگر ۲۰ ساله آجری در مشهد!

عصر روز چهارشنبه ۷ مهر ماه، کارگر جوان ۲۰ ساله ای در کارگاه آجری در روستای گرجی مشهد مشغول کار بود که ناگهان سرش داخل کوره آجر پزی گیر کرد. هر چند که کارگران این کارگاه به کمک او شتافتند اما متأسفانه جوان کارگر در حالی که سرش به شدت دچار سوختگی شده بود جانش را از دست داد.

تجمع بیش از ۱۰۰ اپراتور پست های فشار قوی شرکت برق منطقه ای کرمان!

جمعی از اپراتورهای معترض روز سه شنبه ۱۳ مهر ماه با اعلام خبر تجمع اعتراضی و خواسته یکسان سازی دستمزد و مزایای اپراتورهای پست های فشارقوی برق سراسر کشور، عنوان کردند: طبق بند ۶۱ بودجه سال ۹۵ دستور یکسان سازی حقوق و مزایای اپراتورهای پست های فشار قوی سراسر کشور صادر شده اما این دستور در استان کرمان هرگز اجرا نشده است. آنان همچنین می گویند: برخلاف دستورات اکید و حاکمیتی بودن شغل اپراتوری پست های فشارقوی در کرمان این اپراتورها به شرکت های پیمانکاری واگذار شده است و همین مساله باعث شده دستمزد و مزایای این اپراتورها نسبت به بقیه استانها پایین تر باشد. گزارش به نقل از این اپراتورها می افزاید: در تجمع امروز سه شنبه هیچ یک از مسئولان حاضر به پاسخگویی و حضور در جمع معترضان نشد.

تجمع اعتراضی ۳۰۰ کارگر پتروشیمی ایلام!

یکی از کارگران معترض پتروشیمی ایلام خبر داد که ظهر روز پنجشنبه اول مهر ماه نماینده کارفرمای اصلی شرکت در جمع کارگران معترض حضور یافته و با نشان دادن چک پرداخت مطالبات، کارگران راضی به بازگشت به کار شدند. همچنین وی به کارگران وعده داد تا باقی مطالبات آنها هم در ماه های آینده به طور مرتب پرداخت شوند. پرداخت بخشی از مطالبات کارگران و دادن این وعده ها در شرایطی است که بیش از ۳۰۰ نفر از کارگران چندین شرکت پیمانکاری پتروشیمی ایلام از روز سه شنبه ۳۱ شهریور ماه در اعتراض به عدم پرداخت معوقات مزدی خود در داخل دفاتر شرکت پیمانکاری دست به تجمع زده

بودند. اما گزارش دیگری از همین شرکت در بعد از ظهر روز پنجشنبه اول مهر ماه از تداوم تجمع کارگران خبر می دهد.

در این گزارش به نقل از کارگران آمده است که قرار بود امروز کارفرمای شرکت به جای واریز صورتحساب پیمانکار، مطالبات کارگران را مستقیم به حساب آنها واریز کند اما تا این لحظه اقدامی صورت نگرفته و با این حساب کارگران امروز هم از حضور بر سر کار خودداری کردند.

اعتصاب غذای چند روزه کارگران پتروشیمی پردیس!

بر اساس گزارشی که در روز شنبه ۳ مهر ماه انعکاس یافت، پس از چندین روز اعتراض صنفی و اعتصاب غذای کارگران پتروشیمی پردیس، روز پنجشنبه اول مهر ماه جلسه ای با حضور مدیر عامل شرکت پتروشیمی پردیس، رئیس مجتمع، مدیران و مسئولان استانی و محلی و همچنین نمایندگان کارگران برگزار شد. در این جلسه با بخشی از خواسته های کارگران موافقت شده است. در این گزارش آمده است که در این جلسه مقرر شد که برای کارگران فاز ۱ از ابتدای مهرماه سال جاری سیستم ۷-۷ اجرا شود و به ترتیب زمانی، سایر کارگران واحد ها به این سیستم اضافه شوند. همچنین مقرر شد که آیین نامه خدمات رفاهی تدوین شود و نماینده ای از سوی کارگران در جهت ارتباط بیشتر با مدیریت و انتقال خواسته های نیروی کار انتخاب شود.

گزارش دیگری در روز سه شنبه ۶ مهر ماه از تداوم اعتراض کارگران خبر داد و افزود: با خلف وعده دوباره کارفرما و الزامی شدن اجرای شیفت های نوبت کاری، اعتراضات صنفی کارگران از سر گرفته شده است. کارگران معترض که همواره خواستار بازبینی جدول شیفت های کاری خود بوده اند از روز دوشنبه ۵ مهر ماه در اعتراض به خلف وعده کارفرما از خوردن غذا در محل کار خودداری کرده اند. حدود ۲۸۰ نفر از کارگران معترض این واحد پتروشیمی قبل از این با انتشار نامه ای خواسته های صنفی خود را مطرح کرده بودند.

کاهش مزد دریافتی کارگران به دنبال تغییر شیفت کاری، حضور اندک کارگران در کنار خانواده هایشان و اسکان اجباری آنان در منطقه و متعاقب آن بالا رفتن هزینه های اجاره از جمله موارد اعتراض برانگیز کارگران این پتروشیمی به حساب می آید.

است که: این شرکت پیمانکاری که یکی از زیرشاخه‌های شرکت نفت جی است و در اسکله شهید رجایی بندرعباس کار تعمیر و نگهداری مخازن صادراتی نفت را انجام می‌دهد، ۳ ماه از دستمزد کارگران را پرداخت نکرده است.

خوانندگان گرامی!

از این شماره، "ماهنامه"

کارگری" چریکهای فدایی خلق

ایران به جای اول هر ماه، در

تاریخ پانزدهم هر ماه منتشر

می شود و در برگیرنده اخبار و

گزارشات کارگری تا نیمه

هر ماه خواهد بود.

"ماهنامه کارگری" را بخوانید و

در توزیع گسترده تر آن با ما

همکاری کنید!

جان باختن و مصدومیت ۵ کارگر دیگر

در کارخانه سیمان بهبهان!

روز دوشنبه ۱۲ مهر ماه در اثر سقوط سینی یک قالب بتنی حین بتن ریزی در محل کارخانه سیمان بهبهان واقع در استان خوزستان، سه کارگر جان خود را از دست داده و دو کارگر دیگر مصدوم گشتند. بر اساس این گزارش، تمامی ۵ کارگری که دچار این حادثه گشتند بصورت پیمانی تحت مسئولیت شرکت پیمانکاری نعمت کاران، در این کارخانه مشغول کار بودند.

۱۸ کارگر فنی پیمانکاری رجا، با ۲ ماه

حقوق معوقه اخراج شدند!

کارگران پیمانکاری شرکت حمل و نقل ریلی رجا روز دوشنبه ۵ مهر ماه از ادامه سیاست افزایش ساعات کاری و اخراج کارگران در این شرکت خبر داده و افزودند: در روزهای گذشته، ۱۸ کارگر فنی رجا اخراج شده اند. این در حالیست که حدود ۳۰۰ کارگر فنی و برق رجا ۲ ماه مطالبات مزدی پرداخت نشده دارند. گزارش به نقل از کارگران می افزاید: ساعات کاری کارگران فنی و موتوربست رجا در شرکت های پیمانکاری مختلف، از ابتدای مهر ماه جاری افزایش یافته است و به همین دلیل بخشی از این نیروها اخراج شده اند.

پرداخت نامنظم دستمزد و حق بیمه حدود ۴۰۰ کارگر شاغل در این پروژه باعث تشدید وضعیت نابسامان اقتصادی خانواده‌های این کارگران شده است، گفت: در شرایطی که به نان شب خود بیش از هر زمان دیگری محتاجیم از مسئولان توقع داریم که به جای حمایت بی مورد از کارفرمای ارسا ساختمان از او بخواهند به تعهدات قانونی خود در قبال کارگران و اجرای پروژه آزاد راه عمل کند. وی همچنین در ادامه گفت: یکی از مدیران کارگاه مرتباً کارگرانی که خواسته ای جزء دریافت معوقات مزدی خود را ندارند را تهدید به اخراج می کند و از طرفی کارفرما در یک هفته از اعتراض کارگران به جای چاره اندیشی در خصوص پرداخت مطالبات کارگران و خاتمه اعتراض کارگران مرتباً می گوید که افرادی که نمی توانند خود را با شرایط مالی کارگاه وفق دهند می توانند درخواست تصویه حساب کنند.

دومین تجمع اعتراضی دستفروشان اهواز!

دستفروشان اهواز به دلیل بی پاسخ ماندن اعتراضات خود، روز چهارشنبه ۳۱ شهریور ماه برای دومین بار متوالی طی هفته منتهی به چهارشنبه، دست به تجمع زدند. این دومین تجمع دستفروشان می باشد. سه روز پیش نیز آنها مقابل استانداری خوزستان تجمع نموده و خواستار حل مشکلات خود شده بودند. معترضان می گویند، هشت ماه است که شهرداری و فرمانداری دستفروشان را از سطح شهر جمع آوری کرده و قرار بوده آنها را ساماندهی کنند، اما همچنان بلاتکلیف هستند. به گفته نماینده دستفروشان، در این دو تجمع اعتراضی، هیچکدام از مسئولان حضور نیافته و حاضر به پاسخگویی به خواسته دستفروشان نشده اند.

۶۰ کارگر "فرایند ساز"، ۳ ماه مطالبات

مزدی خود را دریافت نکرده اند!

بر اساس گزارشی از شرکت فرایندساز در بندرعباس حدود ۶۰ کارگر این شرکت از تیر ماه سال جاری دستمزد هایشان پرداخت نشده است. کارگران می گویند: با خاتمه یک فاز از قرارداد شرکت، کارفرما این کارگران را از روز پنجشنبه یکم مهر ماه به مرخصی اجباری فرستاده است. کارگران می گویند به ما گفته شده چند روزی به مرخصی بروید و اگر قرار شد کار ادامه داشته باشد، با شما تماس می گیریم. اما کارگران فرایندساز این مرخصی اجباری را به معنای بیکاری می دانند. در این گزارش همچنین آمده

تجمع کارگران اخراجی مجتمع نیشکر هفت تپه مقابل ساختمان اداری مجتمع!

صبح روز شنبه ۳ مهر ماه حدود ۱۲۰ کارگر روزمزدی شاغل در بخش کشاورزی مجتمع نیشکر هفت تپه در اعتراض به اخراج ناگهانی خود، تجمعی اعتراضی در مقابل ساختمان اداری مجتمع بر پا کردند. یکی از کارگران حاضر در این تجمع درباره چند و چون این اخراجها اظهار داشت: کارفرما از ابتدای سال جاری ما را برای انجام کارهای آبیاری و... به استخدام مجتمع درآورد. وی از اول مهر ماه بدون پرداخت هیچ گونه دستمزد و حق بیمه از ورود کارگران به محل کارشان جلوگیری کرده است. مسئولان مجتمع نیشکر هفت تپه به من و دیگر همکارانم گفته اند که دلیل این تعدیل ها ناکافی بودن منابع مالی بوده است. در همین رابطه گزارشی به تاریخ یکشنبه ۴ مهر ماه، از بازگشت به کار کارگران اخراجی و لغو حکم اخراج آنها به دنبال تجمع اعتراضی شان خبر داد.

اعتصاب ۷۰ کارگر قراردادی

شرکت ارسا ساختمان!

روز پنجشنبه اول مهر ماه کارگران اعتصابی شرکت ارسا ساختمان خبر دادند که از روز سه شنبه ۳۰ شهریور ماه حدود ۷۰ کارگر قراردادی شرکت ارسا ساختمان - یکی از پیمانکاران آزاد راه تهران - شمال - در طی ۳ روز گذشته در اعتراض به عدم دریافت ۶ ماه مطالبات مزدی سال ۹۵ و اضافه کاری و سنوات سال ۹۴، دست از کار کشیده اند. یکی از کارگران آزاد راه تهران - شمال روز سه شنبه ۶ مهر ماه از هفتمین روز اعتراض کارگران خبر داد و گفت: معترضان همانند روزهای گذشته به صورت شبانه روزی اما آرام در محوطه کارگاه و استراحت گاه کمپ واقع در جاده کن - سلقون (دشت عقیلی) جمع شده و منتظر عملی شدن وعده های داده شده در خصوص مطالباتشان هستند. او با بیان اینکه مدیریت کنونی شرکت ارسا ساختمان با

محاسبه و چگونگی پرداخت مطالبات مزدی مجموعه کارگران قراردادی، را به آنها انتقال داده‌اند که تاکنون بی‌پاسخ مانده است.

در این گزارش آمده است که: این کارگران که تعداد آنها ۲۰۰ تا ۳۰۰ نفر است به صورت پیمانکاری در سمت‌های شغلی همچون متخصص جوشکار صنعتی فلزسنگین و دیگ های بخار، مشغول کارند و ظاهراً در قراردادهای کاری آنها به صورت کامل در مورد مسائل مهمی همچون نحوه محاسبه و میزان مزایای سنوات، مرخصی، هزینه رفت و برگشت، ناهار، عیدی اشاره نشده است. به گفته این کارگران، به دلیل ترسی که در میان آنها از بابت ضبط و توقیف کارت‌های حضور غیاب روزانه به وسیله پیمانکاران وجود دارد، هیچ کس جرأت مراجعه به اداره کار و طرح دادخواست رسیدگی به مطالبات صنفی بر زمین مانده خود را ندارد.

تجمع اعتراضی کارگران اخراجی کارخانه فروآلیاژ ازنا!

صبح روز ۱۴ مهرماه، کارگران فروآلیاژ ازنا با تجمع در مقابل درب ورودی کارخانه از عدم تعیین تکلیف و امکان اخراج قریب الوقوعشان خبر داده و به این وضع اعتراض نمودند. به گفته کارگران مدتی است که اخباری مبنی بر تعطیلی کوره های شرکت فروآلیاژ ازنا به دلیل مشکلات مالی و واردات بی رویه سلیس به گوش میرسد. تجمع کارگران درست در رابطه با چنین اخباری بود. بعد از گذشت چند ساعت از تجمع کارگران اعضای شورای تامین با وعده های امیدوار کننده به کارگران این تجمع اعتراضی را به حالت تعلیق درآوردند. اما خیلی زود معلوم شد که ظاهراً بحث از این حرفها فراتر رفته است و مدیران ارشد این مجموعه تصمیم به اخراج بخش بزرگی از کارگران گرفته اند.

درحدود ساعت دوازده ظهر مدیرعامل شرکت با تعدادی از کارگران جلسه ای برگزار کرد و در آن جلسه با اعلام این خبر که وضعیت شرکت در حالت ناخوشی است اعلام کرد که کارفرما مجبور است با حدود ۵۰۰ نفر از مجموع ۶۰۰ نفر کارگر این کارخانه خداحافظی موقت کرده و آنها را به اداره کار جهت دریافت بیمه بیکاری معرفی نماید، تا به گفته مدیر عامل بعد از حدود شش ماه مجدداً همگیشان برای ادامه کار در فروآلیاژ بکار دعوت شوند. بر اساس گفته مدیر عامل شرکت این تصمیم، تصمیمی است که گرفته شده و ابداً قابل بازگشت نیست.

طبقه بندی شغلی بیشتر کارکنان خود را بی سواد و حداکثر دارای مدرک سیکل اعلام کرده اند در حالی که اکثر کارگران دارای مدرک تحصیلی دیپلم و گاهاً فوق لیسانس می باشند. در حال حاضر این شرکت پیمانکاری به کارکنانی که با آنها قرارداد رسمی ندارد فشارآورده تا ظرف ۱۵ روز قراردادی که حقوقی معادل ۸ میلیون و ۱۲۰ هزار ریال برای کارکنان آن تعریف شده را امضا کنند در حالی که فیش حقوقی سال گذشته آنها مبلغ ۱۰ میلیون و ۹۰۰ هزار ریال بوده است و شرایط کاری نیز نسبت به قبل به ضرر کارگران تغییرات بسیاری کرده است.

اخراج ۲۰ کارگر کارخانه آپادانا سرام در استان قزوین!

روز چهارشنبه ۷ مهر ماه یکی از کارگران کارخانه آپادانا سرام واقع در محور قزوین- بوئین زهرا خبر داد که ۲۰ کارگر واحد اداری این واحد تولیدی با میانگین سوابق کاری ۱۰ سال که به عنوان مسئول بخشهای روابط عمومی، فروش و شکایت مشتریان فعالیت داشتند، در روز پنجشنبه ۲۵ شهریور ماه سال جاری اخراج شده اند. کارفرما در حالی کارگران مذکور را اخراج کرده که هنوز یک و نیم ماه تا پایان قرارداد آنان باقی مانده است. همچنین دست کم ۲ ماه دستمزد، سنوات خدمت ۶ ماه نخست سال ۹۵ و حق عیدی را از کارفرما طلب دارند. در این گزارش به نقل از این کارگر آمده است که: کارفرما معتقد است این تعدیلهای با هدف کاهش هزینه‌ها صورت گرفته است و برای کم کردن بیشتر هزینه های کارخانه، باید تعداد نیروی کار را حداقل به نصف برساند. بنابراین زمزمه اخراج شمار قابل توجهی از کارگران خط تولید به گوش می‌رسد.

اخراج ۳۵ نفر از کارگران کارخانه عالیفر در شهرستان ساوه!

کارگران اخراجی کارخانه عالیفر در روز سه شنبه ۱۳ مهر ماه، اعلام کردند که: از روز شنبه ۱۰ مهر ماه، ۳۵ کارگر این کارخانه تولیدکننده نوشیدنی واقع در شهرک صنعتی کاوه در شهرستان ساوه اخراج شده اند. بر اساس این گزارش، قراردادهای شغلی این کارگران یک ماهه بوده است و پس از خاتمه مدت قرارداد به بهانه کاهش سطح تولید با آنها تسویه حساب شده است. اخراج روزهای اخیر بر نگرانی حدود ۵۰۰ کارگر شاغل این کارخانه در رابطه با امنیت شغلی افزوده است.

اعتراض کارگران پیمانکاری ماشین سازی اراک به کارفرمایان!

تعدادی از کارگران پیمانکاری ماشین سازی اراک روز چهارشنبه ۱۴ مهر ماه، خبر دادند که در ملاقات حضوری با مسئولان ماشین سازی اراک خواستها و پیشنهاد هائی راجع به مسائلی مانند شیوه انعقاد قرارداد کار، نحوه

تجمع اعتراضی کارگران شهرداری یاسوج مقابل ساختمان شورای شهر!

یکی از کارگران اخراجی شهرداری یاسوج روز چهارشنبه ۷ مهر ماه خبر داد که : کارفرما ۴۲ کارگر را از کار اخراج کرده و این کارگران بخشی از جمعیت ۶۰ نفری کارگران خدماتی شهرداری یاسوج هستند که شهریور ماه جاری با ورود پیمانکار جدید از کار بیکار شده‌اند. این کارگران با میانگین سابقه کار ۱۰ تا ۱۵ سال، هنوز بابت چند ماه مزد پرداخت نشده طلبکار هستند.

گزارش به نقل از این کارگر می افزاید: کارفرمای شرکت پیمانکاری اعتنایی به خواست بازگشت به کار کارگران اخراجی ندارد و می گوید: طبق قراردادی که با شهرداری داریم به این تعداد نیروی کار نیازی نداریم. از طرف دیگر چون شهرداری یاسوج نیز پیگیر مشکلات کارگران نیست، از این رو کارگران تصمیم گرفتند که مشکلاتشان را با مقامات بالاتر مطرح نمایند. به همین دلیل هم طی روزهای شنبه ۳ و یکشنبه ۴ مهر ماه، با تجمع مقابل ساختمان شورای شهر یاسوج ناراضیتی خود را با مسئولان شهرداری اعلام کردند.

اعتراض کارگران کشتی شرکت پیمانکاری فن آوران بحر در بندر چابهار!

به گزارش کارگران شرکت پیمانکاری فن آوران بحر در بندر چابهار، کارگران این شرکت به شرایط کاری خود اعتراض دارند. این شرکت پیمانکاری حدود ۱۰۰ کارمند و خدمه دارد ولی تنها با ۲۰ نفر از کارکنان خود که اکثر آنها در خشکی مشغول به کار هستند قرارداد رسمی دارد و سایر کارکنان آن هیچ قرارداد رسمی با این شرکت پیمانکاری ندارند. کارگران شرکت مزبور به شرایط کار با این پیمانکار به دلیل نوع قرارداد کار خود و همچنین پرداخت نشدن بخشی از اضافه کاری‌هایشان اعتراض دارند. این شرکت پیمانکاری ازاول بهمن ماه سال ۹۴ فعالیت خود را در چابهار آغاز و از ۸ ماه پیش مسئولیت کارگران کشتی‌های یدک کش را نیز بر عهده گرفته است. اما تاکنون ۴ تغییر مدیریتی داشته و این تغییرات باعث ایجاد مشکلاتی برای کارکنان شرکت شده است؛ از جمله عدم پرداخت بخش قابل توجهی از اضافه کاری‌های کارگران در هر ماه، کاهش حقوق، قطع جیره غذایی، عدم پرداخت حق ماموریت و سایر مطالبات که مسئولین شرکت از پرداخت آنها خودداری می‌کنند. مدیران شرکت در یک

کارگر جوشکاری که عفونت، دستانش را می خورد!

به گزارش ایلنا به تاریخ شنبه ۱۰ مهر ماه کارگر ۲۶ ساله‌ای بعد از یک ماه جوشکاری، دچار عفونت در دستانش گردید و به همین دلیل هم امکان هر نوع فعالیت را برای تمام عمر از دست داد. این کارگر دوسال و نیم پیش از این، وقتی برای کار راهی تهران شد، نمی دانست که روزی عفونت و ورم دستانش، او را خانه‌نشین خواهد کرد. این کارگر خود می گوید: "بعد از قریب دو سال دوندگی، سهم من با این جوانی تباه شده و با این وضعیت که دیگر قادر به کار کردن نیستم، فقط دیه ۲۵ درصدی است که آن را هم هنوز کارفرما نپرداخته." به گفته وی: "به تهران که آمدم در شرکت پیمانکاری "انهار" به عنوان کارگر ساده استخدام شدم. چندی بعد، این شرکت مرا در اختیار شرکت دیگری گذاشت که کار پرتونگاری انجام می‌داد. روی دستگاهی که با آن کار می‌کردم، علامت خطر بود اما کارفرما می گفت اشعه این دستگاه ضعیف است و خطری برایم ندارد."

این کارگر فقط دو هفته با دستگاه کار می‌کند. کارش عکسبرداری از محل جوشکاری لوله‌های گاز است که پس از آن، به ناگهان دچار ورم دست چپ می‌شود. او می گوید: "به دلیل ورم دستم مرخصی گرفتم و به شهر خودم بازگشتم، در مدت کوتاهی در انگشتان دست چپم زخمهای عمیق ظاهر شد، همراه با درد شدید و عفونت که سریعاً به اطلاع شرکت رساندم که پیشنهاد دادند جهت مداوا به تهران نزد پزشک متخصص پوست بروم. به تهران رفتم و دکتر برایم دارو تجویز نمود که متأسفانه هیچ تاثیری در بهبود زخمهایم نداشت و حال روز به روز بدتر می شد. بعد از مدتی احساس کردم انگشتان دست چپم خم نمی شود و دستم در حال خشک شدن است. درد شدید انگشتانم طاقتم را بریده بود که باز با شرکت تماس گرفتم و وضعیت بد جسمانیم را به اطلاع آنها رساندم که آنها مجبور شدند مرا نزد پزشک سازمان اتمی ببرند." تشخیص پزشکان این بود که: "آسیب جدی به علت برخورد با اشعه گاما."

وی می گوید: لباس محافظ نداشتم، آموزش ندیده بودم، دستگاه هم غیر استاندارد بود، حالا خانه نشین شده ام و مخارج درمانم برعهده پدر کارگرم است. پدری که خود در یک سبزی فروشی کار می کند و تنگدست است.

کارگر مجروح می گوید: "روزی بیست تا قرص می خورم، این همه خرج درمان، هر روز عفونت و پانسمان، امانم را

بریده‌است. هیچ امیدی به آینده ندارم، به زودی انگشتانم قطع می‌شوند." این کارگر بعد از دوسال و این همه ریزنی و پیگیری به هیچ جا نرسیده است. در کمال ناباوری دادگاه فقط ۲۵ درصد غرامت تعیین کرده و بیمه از کارافتادگی هم هنوز به او تعلق نگرفته. جالب است که کارفرما ادعا می‌کند چیزی که بر سر این جوان ۲۶ ساله آمده، فقط یک حادثه شغلی ساده بوده است. کارفرما می‌گوید: "دادگاه در این مورد تصمیم گرفته و حکم هم صادر شده، دیگر حرفی نیست، دیگر مشکلی وجود ندارد، دینی بر گردن ما نمانده است." اما کارگر مزبور می‌گوید: "می‌خواهم بایستم. توقف کنم تا این روزها بگذرند چرا که امیدی به بهبودی که هرگز، به احقاق حق و عدالت هم دیگر امید ندارم."

با علنی شدن صدمه ای که حین کار به این کارگر وارد شده است یک کارشناس ایمنی در مورد اتفاقی که رخ داده و مسائل ایمنی مرتبط با آن می‌گوید: در صنعت و مخصوصاً در جوشکاری، استفاده از تجهیزات حفاظت فردی حرف اول را می‌زند و همینجاست که علت اصلی بایستی توسط مراجع ذیصلاح واکاوی شود. پس در ابتدا باید مشخص شود که آیا این کارگر تجهیزات حفاظت فردی در اختیار داشته یانه. این کارشناس ایمنی ادامه می‌دهد: مساله مهم بعدی، آموزش است، اگر آموزش‌های لازم به کارگر داده نشود باز هم قصور متوجه کارفرماست. وقتی کارگری برای کار از شهری به شهر دیگر می‌رود، به محض ورود به کارگاه جدید باید آموزش ببیند. این کارشناس تأکید می‌کند: اگر کارگری گفت بldم یا قبلاً کار کرده‌ام، قبول نیست و کارفرما نباید بپذیرد؛ تا سندی دال بر آگاهی و تخصص کارگر نباشد، آموزش الزامی است.

کارگران معدن طزره: کارفرما فقط وعده می‌دهد!

به گزارش ایلنا، کارگران معدن زغال سنگ البرز شرقی (طزره) خواستار دریافت بخشی از مطالبات معوقه خود برای تأمین هزینه های مربوط به شروع سال تحصیلی فرزندان خود شدند. این کارگران گفتند: "بیش از هزار و ۴۰۰ کارگر معدن زغال سنگ البرز شرقی دست کم از خرداد ماه سال جاری بابت معوقات مزدی خود طلبکارند." آنها می‌گویند: "این وضعیت درحالیست که کارفرمای این واحد معدنی برای جلوگیری از اعتراضات صنفی مرتباً در میان کار کارگران حاضر می‌شود و وعده پرداخت مطالبات معوقه را می‌دهد." کارگران معدن زغال سنگ البرز شرقی

می‌گویند آخرین دستمزد آنها مربوط به اردیبهشت ماه سال جاری است و از آن موقع تاکنون پولی از کارفرما دریافت نکرده‌اند.

تبلیغ خرافات با ادعای کاهش حوادث کار!

کارگران پارس‌خودرو روز یکشنبه ۴ مهر ماه اعلام کردند که: در روزهای اخیر مدیران خدمات رفاهی کارخانه برای جلوگیری از حوادث کار در مقابل ورودی یکی از سالن‌های کارخانه که به تازگی محل وقوع یک حادثه حین کار نیز بوده، اقدام به قربانی کردن گوسفند کرده‌اند. بر اساس این گزارش: از یک طرف حجم تولید از تابستان به این طرف، دو برابر شده اما از طرفی آنچه مایه نگرانی و دلشوره کارگران شده، احتمال افزایش حوادث کار است. اما از همه عجیب‌تر، واکنش اخیر برخی مدیران است که با قربانی کردن گوسفند می‌خواهند از حوادث کار جلوگیری کنند.

۱۴ ماه معوقات مزدی ۲۰۰ کارگر شرکت‌های

چهارگانه سبز مهاباد داده نشده!

روز چهارشنبه ۱۷ شهریور ماه، جمعی از کارگران مجتمع کشت و صنعت مهاباد از عدم پرداخت مطالبات مزدی خود خبر دادند و گفتند: حدود ۲۰۰ نفر از کارگران شاغل در شرکت‌های چهارگانه سبز مهاباد شامل کشت و صنعت مهاباد، مجتمع دامداری و صنعتی مهاباد، مجتمع هما مرغ مهاباد و سردخانه زمزم مهاباد تا ۱۴ ماه مطالبات مزدی پرداخت نشده دارند، در این ۱۴ ماه فقط مبالغی به عنوان علی‌الحساب به آنها پرداخت شده ولی بخش اعظم مطالبات مزدی آنها پرداخت نشده باقی مانده است. این کارگران ضمن انتقاد از وعده‌های توخالی مسئولان در ماههای گذشته می‌گویند، پارسال عید قربان تجمعی برگزار کردیم و در آن، پلاکاردی داشتیم با این مضمون که سفره‌های ما خالی از نان است، حالا بعد از گذشت یک سال نه تنها مطالبات ما پرداخت نشده، بلکه سفره‌های ما خالی تر هم شده است. این کارگران از روز دوشنبه ۴ مرداد ماه جاری در اعتراض به عدم پرداخت معوقات، بیش از ۱۰ روز مقابل درب مجتمع چادر اعتراضی زده بودند اما علیرغم چنین اعتراضی هنوز نتوانستند به مطالبات خود دست پیدا کنند.

۱۰۰ کارگر شرکت صنایع چوب اسالم

تالش، ۳ ماه معوقات مزدی دارند!

روز جمعه ۹ مهر ماه یکی از کارگران شرکت صنایع چوب اسالم تالش گزارش داد که به بیش از ۱۰۰ کارگر شرکت صنایع چوب اسالم در شهرستان تالش استان گیلان، ۳ ماه دستمزد پرداخت نشده است. مراجعات کارگران به کارفرما جهت پیگیری وضعیت معوقات مزدی نیز تا کنون بی نتیجه مانده است. عدم دریافت ۳ ماه حقوق و بالاتر، نتیجه کارگران این کارخانه مشکلات متعددی را گریبانگیر آنان و خانواده هایشان کرده است.

تأیید اخراج ۳۹ کارگر پیمانکاری کارخانه

سیمان کارون از سوی دیوان عدالت اداری!

تعدادی از کارگران کارخانه سیمان کارون روز شنبه ۲۰ شهریور ماه خبر دادند که: ۳۹ کارگر پیمانی کارخانه سیمان کارون هستیم که در شامگاه روز ۳۱ مرداد ماه سال ۹۴ پس از اتمام مدت قراردادییمان با میانگین ۱۵ سال سابقه کار اخراج شدیم و با گذشت یکسال از اخراجمان هنوز بالاتکلیف بوده و موفق به بازگشت بکار سابقمان نشده ایم. بر اساس این گزارش: این کارگران پس از دریافت خبر اخراج خود شکایتی را در اداره کار مسجد سلیمان مطرح و خواستار بازگشت به کار و دریافت مطالبات مزدی خود می‌شوند. ظاهراً در آن زمان هیات تشخیص اداره کار مسجد سلیمان بعد از طرح شکایت کارگران با این استدلال که "ماهیت کار کارگران پیمانی سیمان کارون دائمی است" اخراج آن‌ها را نپذیرفته و برای آن‌ها رای بازگشت به کار صادر کرده است. تصمیمی که در نهایت مورد اعتراض کارفرما قرار می‌گیرد. یکی از کارگران اخراجی سیمان کارون در رابطه با این مسئله می‌گوید، به دنبال اعتراض کارفرما رسیدگی به این پرونده به دیوان عدالت اداری محول شد و نهایت قضاات دیوان پس از یک سال با نقض رای بازگشت به کار، اخراج همه ما را که بین ۱۵ تا ۲۰ سال سابقه کار داشتیم را تأیید کردند.

اخراج ۴ کارگر قراردادی پتروشیمی جم!

روز چهارشنبه ۳ شهریور ماه کارگران پتروشیمی جم در بوشهر با اعلام این خبر گفتند: روز جمعه ۲۹ مرداد ماه ۴ کارگر قراردادی از کار اخراج شده‌اند. کارگران اخراجی به دنبال تغییر وضعیت استخدامی خود از قرارداد موقت ۳ ماهه به قرارداد یک ساله بوده‌اند و در همین رابطه رایزنی‌هایی نیز با وزارت کار انجام داده‌اند. کارگران پتروشیمی جم، این رایزنی‌ها را در اخراج آنها موثر می‌دانند. در این حال، مدیرعامل شرکت پتروشیمی جم روز سه شنبه ۲ شهریور ماه، در نامه‌ای خطاب به معاونت پارلمانی وزارت کار، نسبت به انتقادی که نماینده دشتی و دشتستان به این اخراج ابراز داشته، اعتراض کرده است. وی در این نامه اذعان داشته است "این چهار کارگر در شرکت عملیات غیرصنعتی بازارگاد، زیرمجموعه هلدینگ خلیج فارس به صورت موردی و موقت برای برخی فعالیت‌ها معرفی شده بودند و هیچ گونه رابطه استخدامی با این شرکت نداشته و ندارند". اما در گزارش دیگری روز جمعه ۵ شهریور ماه، روابط عمومی پتروشیمی جم در یک بیانیه متناقض اعلام داشته است: "هیچ یک از کارکنان این شرکت اخراج نشده‌اند و موضوع مورد اشاره مربوط به چهار نفر از کارگران شرکت غیر صنعتی بازارگاد بوده که به صورت موردی در این شرکت فعالیت داشته و کوچک‌ترین رابطه استخدامی با پتروشیمی جم و پیمانکاران طرف قرارداد این شرکت ندارند. لازم به ذکر است که حسب اطلاع کسب شده از شرکت فوق‌الذکر اشخاص مورد اشاره کماکان مشغول به کار می‌باشند".

آمارهای مختلف در باره تعداد بیکاران!

ارائه آمارهای دروغین یکی از ویژگی‌های جمهوری اسلامی است. برای نمونه در زمینه تعداد بیکاران در حالی که وزارت کار تعداد بیکاران کشور را ۲۵۰۰۰۰۰ نفر اعلام کرده است مرکز آمار از بیکاری ۲۷۲۹۰۰۰ نفری خبر می‌دهد. جالب است که در تقابل با این دو آمار رئیس مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در گزارش این مرکز در خصوص بیکاری حداقل از بیکاری ۴٫۸ میلیون ایرانی گزارش می‌دهد. از سوی دیگر برخی از نماینده‌های مجلس هم در گفتگو با رسانه‌ها اعلام کرده‌اند که مسئولان دولت در جلسات رسمی با مجلس شمار بیکاران را حدود پنج میلیون نفر اعلام کرده‌اند. همه این آمارهای غیر واقعی در شرایطی است که برخی از اقتصاد دانان طرفدار جمهوری اسلامی از "پتانسیل مخرب ۱۰ میلیون بیکار" سخن گفته و "انتظارات و سرخوردگی بیکاران" را یک بمب بزرگ اجتماعی اعلام نموده که "اگر منفجر شود ابعاد آن تمام حوزه‌های اقتصادی و اجتماعی را در بر می‌گیرد".

خودکشی یکی از کارگران شهرداری

منطقه ۲۲ شهرداری تهران!

روز چهارشنبه ۳ شهریور ماه روابط عمومی منطقه ۲۲ شهرداری تهران اعلام کرد که یکی از کارگران این منطقه سه شنبه شب ۲ شهریور ماه، اقدام به خودکشی کرده است. به همین دلیل هم یکی از کارگران شهرداری منطقه ۲۲ در تهران بعد از وقوع این حادثه روز پنجشنبه ۴ شهریور ماه، اظهارداشت: گرچه علت این حادثه تاسف‌بار مشکلات خانوادگی عنوان شده! اما باید قبول کنیم وقتی کارگر تامین باشد، مشکلات خانوادگی هم کمتر است، اگر این قبیل حوادث را ریشه‌یابی کنیم به اضطراب‌های شغلی و استیصال کارگران می‌رسیم. کارگری که از فردای خود مطمئن نیست، طبیعی است که قادر به حل مشکلات شخصی و خانوادگی خود هم نیست و همواره از اضطراب شغلی رنج می‌برد. وی در بخش دیگری از سخنان خود با بیان اینکه شهرداری، کارگران را استثمار می‌کند گفت یکی از مهمترین مشکلات در شهرداری، وجود تبعیض فاحش بین کارگران و کارمندان این مجموعه است. در حالی که متوسط دریافتی کارمندان شهرداری، سه برابر کارگران رسمی است، تازه کارگران قراردادی، حجمی و پیمانی وضع به مراتب بدتری دارند و نصف کارگران رسمی دریافتی دارند.

آینده شغلی و معوقات مزدی کارگران

کارخانه کاشی طوسی در هاله‌ای از ابهام!

بر اساس گزارش روز سه شنبه ۲ شهریور ماه، کارگران کارخانه کاشی طوسی در قوچان با ابراز نگرانی از آینده شغلی خود اظهار داشتند: این کارخانه از ابتدای سال ۹۵ به مدت ۳ ماه تعطیل بوده و کارگران آن به مرخصی اجباری فرستاده شده بودند. این درحالیست که هنوز بخشی از مطالبات مزدی سال ۹۴ کارگران پرداخت نشده است. پیش از تعطیلی خط تولید حدود ۳۰۰ کارگر در این کارخانه مشغول به کار بودند، که اکنون تعداد شاغلان زیر ۲۰۰ نفر است و علاوه بر این، ظرفیت تولید نسبت به سال قبل به شدت کاهش یافته است. گزارش در ادامه می‌افزاید: در سال ۹۴ انجمن تولیدکنندگان کاشی و سرامیک ایران به اعضای خود توصیه کرد برای خروج از بحران به مدت ۳ ماه فعالیت را تعطیل کنند و کارگران را به مرخصی اجباری بفرستند، در راستای اجرای این توصیه نامه بسیاری از کارگران صنعت کاشی شغل خود را از دست دادند.

بلژیک در آتش

اعتصابات سراسری کارگران!

در تاریخ ۲ اکتبر ۲۰۱۶ اکتبر بلژیک شاهد یکی از بزرگترین اعتصابات کارگری سالهای اخیر خود بود. ده‌ها هزار کارگر بلژیکی در این روز به خیابانهای بروکسل، پایتخت این کشور آمدند و در اعتراض به تعرض جدید طبقه حاکم به حقوق کارگران به راهپیمایی پرداختند. دولت بلژیک اعلام کرده که با اجرا کردن یک طرح جدید صرفه جویی و کاهش هزینه‌ها در صدد افزایش ساعات کار کارگران بوده و در همان حال طرح افزایش حقوق کارگران را متوقف خواهد ساخت. این اعتراض عمومی در روزهای بعد نیز ادامه پیدا کرد و در تاریخ ۷ اکتبر دامنه اعتراضات و اعتصابات کارگری در بلژیک افزایش یافت. در این روز کارگران اعتصابی از ورود کامیونهای حامل بار به جایگاه‌های مخصوص بارگیری جلوگیری کردند. اعتصاب سیستم حمل و نقل و اتوبوسرانی بلژیک را نیز تحت تاثیر قرار داد و بخش قابل توجهی از کارگران و کارمندان شاغل در این بخش‌ها در حمایت از مطالبات اعتصابیون به آن پیوستند. تاثیر اعتصاب سراسری کارگران بلژیک بر بخش‌های تولیدی برخی از بزرگترین کارخانه‌های این کشور نیز تاثیر گذارد.

برای آشنایی با دیدگاه ها و
تحلیل های چریکهای فدائی
خلق ایران از سایت های زیر
دیدن کنید:

www.siahkal.com

www.ashrafdehghani.com

برای تماس با چریکهای فدائی خلق
ایران با نشانی زیر مکاتبه نمایید:

BM BOX 5051

LONDON

WC1N 3XX

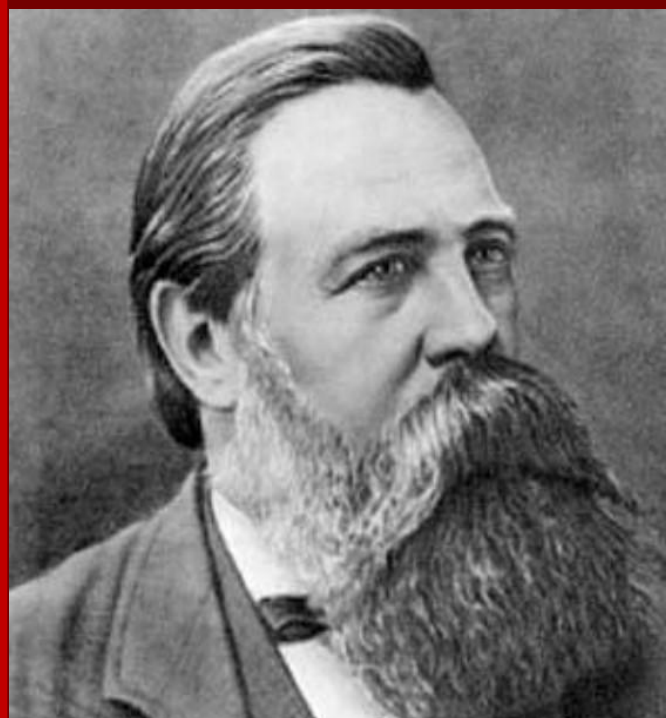
آدرس پست الکترونیکی:

E-Mail:

ipfg@hotmail.com

چریکهای فدائی خلق ایران

"زمانی که فردی به فردی دیگر آسیب جسمی وارد می آورد، آن هم آسیبی که به مرگ وی بیانجامد، این را ما قتل غیر عمد می نامیم؛ و هنگامی که شخص ضارب از پیش بداند که آسیب وارده به مرگ طرف مقابل منجر خواهد شد، آنگاه عمل او را قتل عمد می نامیم. هنگامی که جامعه صد ها پرولتر را در چنان وضعی قرار می دهد که آنها به طور حتم به دام مرگی زودرس و غیر طبیعی می افتند، مرگی به همان اندازه ناشی از اعمال خشونت که مرگ در اثر شلیک گلوله و یا به ضرب شمشیر، وقتی جامعه هزاران انسان را از شرایط لازم حیات محروم ساخته و آنها را در شرایطی قرار می دهد که در آن قادر به زندگی کردن نیستند، وقتی آنها را به زور چوب قانون مجبور می سازد که در این شرایط بمانند تا مرگ که نتیجه اجتناب ناپذیر این شرایط است فرا رسد؛ وقتی جامعه می داند و به خوبی هم می داند که این هزاران نفر اجباراً قربانی این شرایط خواهند شد، و با وجود این، شرایط مربوطه را برقرار نگاه می دارد، این عمل جامعه یک نوع قتل عمد است، درست مثل قتل عمد توسط یک فرد؛ قتلی پنهانی و خائفانه، قتلی که هیچ کسی نمی تواند در قبال آن از خویشتن دفاع کند. قتلی که ظاهراً قتل نیست، زیرا کسی قاتل را نمی بیند، زیرا که مرگ این قربانی چونان مرگی طبیعی به نظر می آید چرا که در آن، تعرض به عمل آمده بیشتر ناشی از بی عملی ست تا انجام وظیفه. ولی در هر حال در اینجا ارتکاب به قتل عمد محرز است "

(فردریک انگلس "وضع طبقه کارگر در انگلستان")

بر قرار باد جمهوری دمکراتیک خلق به رهبری طبقه کارگر!